

Pastirček.

Ej, ovčice bele moje,
pojdemo na pašo spet,
velik dan na zemljo sije,
v rožah se nabira med.

Travniki ob glasni lozi
spet zazeleneli so,
in cvetovi po poljanah
spet nam zadehteli so.

Kužka sta nam spremjevalca:
eden spredaj, drugi zad,
a nad nami, a ob nas je
dobra, pisana pomlad.

Pa stecita, kužka moja,
v lozo tja na izprehod,
če bo treba, bom zažvižgal,
saj vestà do mene pot.

Pasle bodo se ovčice,
jaz bom poleg njih čuvaj,
pa če pride volk, nabrišem
s palico ga, da bo kaj!

A če več se jih prikrade,
pa začneta: „Hov, hov, hov!“
In volkovi bodo plašni
vsi odpraskali domov!

Leon Poljak.

